

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

26.10.2018 r.

PACZUSKI
TAUDUL

Szanowni Państwo,

mamy przyjemność zaprezentować kolejne wydanie Przekroju Podatkowego.

W cotygodniowym Przekroju Podatkowym znajdą Państwo skrócone opracowania interesujących orzeczeń sądowych oraz interpretacji organów podatkowych i ZUS dotyczących tematyki podatkowej.

W przypadku pytań, prosimy o kontakt z Kancelarią: biuro@ptpodatki.pl, tel. +48 22 205 22 00 lub z doradcą w Kancelarii odpowiedzialnym za bieżącą obsługę podatkową Państwa Firmy.

Życzymy ciekawej lektury,

Zespół Kancelarii Paczuski Taudul

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

**WYROK NSA Z DNIA 19/10/2018 [I FSK 1992/16]:
Przesłanki kwalifikowania nieruchomości jako
„terenu przeznaczanego pod zabudowę” na
gruncie u.p.t.u.**

Organ podatkowy dokonał błędnej wykładni art. 2 pkt 33 u.p.t.u. przyjmując, że „terenem budowlanym” będą również takie działki, dla których szczegółowe warunki zabudowy przewidziane w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego dopuszczały pomocniczo wzniesienie różnorodnych obiektów budowlanych (małej architektury, tymczasowych obiektów budowlanych, platform, pomostów widokowych itp.), pomimo że podstawowe przeznaczenie (ustalone na podstawie symboli wprowadzanych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego) było inne niż „pod zabudowę” (park miejski). Skoro w powołanym przepisie ustawodawca przyjął definicję legalną terenów przeznaczonych pod zabudowę, to nie ma żadnych powodów, żeby tę definicję stosować w sposób rozszerzający, powodując że dopuszczenie wzniesienia jakiegokolwiek obiektu budowlanego na tym terenie zmieniłoby podstawowe przeznaczenie gruntu.

WYROK NSA Z DNIA 18/10/2018 [II FSK 2887/16]: Brak możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wynajmującego nakładów poczynionych na nieruchomości przez najemcę, które nie będą zwrócone najemcy

W przypadku poniesienia przez najemcę nakładów na nieruchomość wynajmującego, który nie jest zobowiązany po zakończeniu najmu do zwrotu wartości tych nakładów najemcy, wynajmujący nie ma prawa do rozliczenia w swoich kosztach podatkowych wydatków na nieruchomość poniesionych przez najemcę. Podstawowe znaczenie ma tu art. 22 ust. 1 u.p.d.o.f., z którego wynika, że kosztem podatkowym nie może być wydatek poniesiony przez inny niż podatnik podmiot. Skoro wynajmujący nie poniósł omawianych wydatków, gdyż wydatki te ponosił najemca, nie ma podstaw do tego, aby wydatki te zaliczać w poczet kosztów podatkowych wynajmującego. Sytuację tą należy zakwalifikować jako inwestycję w obcym środku trwałym. Tym samym, suma poczynionych przez najemcę nakładów nie podniesie wartości początkowej środka trwałego ujawnionego w ewidencji środków trwałych wynajmującego, a zatem suma nakładów poczyniona przez najemcę, jako modernizacja przedmiotowej nieruchomości, nie może podlegać odpisom amortyzacyjnym przez wynajmującego.

WYROK NSA Z DNIA 17/10/2018 [I FSK 972/15]: Prawo do korekty VAT w związku ze zmianą przeznaczenia budynku do czynności podlegających opodatkowaniu (najem) w świetle wyroku TSUE z dnia 25 lipca 2018 r. w sprawie C-140/17 (Gmina Ryjewo)

W niniejszej sprawie, uwzględniając wyrok TSUE z dnia 25 lipca 2018 r. w sprawie C-140/17 (Gmina Ryjewo) należy przesądzić, że gmina ma możliwość dokonania korekty w związku ze zmianą przeznaczenia budynku do czynności podlegających opodatkowaniu (najem). TSUE w tym zakresie dał kilka wyraźnych wskazówek mających pomóc rozstrzygnąć, czy w momencie dokonywania inwestycji gmina działała jako podatnik VAT. Trybunał wskazał w tym zakresie przesłanki pozytywne i przesłanki negatywne. W niniejszej sprawie przesłanki pozytywne mają przewagę nad przesłankami negatywnymi i pozwalają przyjąć, że gmina w tej sprawie działała jako podatnik VAT. TSUE szczególną wagę przywiązywał do kwestii braku deklarowania zamiaru, który jednoznacznie pozwalałby wykluczyć chęć wykorzystywania danego dobra w celach opodatkowanych VAT. Powstały na tym tle problem dotyczący sposobu badania tego zamiaru, w sytuacji gdy podmiot go nie wyraził należy rozwiązać poprzez powiązanie zamiaru z podstawowym charakterem tego dobra. Jeżeli zatem taki jed-

noznaczny zamiar wykorzystywania dobra w określony sposób nie został wyrażony, to należy zbadać charakter tego dobra. A mianowicie, czy dobro to może być wykorzystywane do działalności opodatkowanej, czy też co do zasady, nie może być związane z działalnością gospodarczą opodatkowaną. Charakter dobra w tej sprawie nie powinien być postrzegany przez sposób jego wykorzystania jako świetlicy, lecz poprzez jego charakter jako budynku użytkowy. Zaś budynek użytkowy może być wykorzystywany zarówno do działalności opodatkowanej, jak i nie podlegającej opodatkowaniu. A zatem, charakter dobra z jakim mamy do czynienia w tej sprawie (budynek użytkowy) pozwala przyjąć, że gmina w momencie realizacji inwestycji w postaci tego budynku działała jako podatnik VAT. Istotna jest również okoliczność, wyraźnie podkreślana przez TSUE, dotycząca tego, że gmina w momencie realizacji inwestycji była zarejestrowanym podatnikiem VAT czynnym. A zatem, biorąc pod uwagę użytkowy charakter budynku, fakt zarejestrowania gminy jako podatnika VAT oraz zasadę neutralności, należało w niniejszej sprawie przyznać gminie prawo do dokonania korekty.

WYROK WSA W GDAŃSKU Z DNIA 17/10/2018 [I SA/GD 846/18]: W przypadku dokonania transakcji nabycia nieruchomości w warunkach nadużycia prawa, nie ma możliwości zwiększenia wartości początkowej środków trwałych o nieodliczony VAT

Przepis art. 22g ust. 3 u.p.d.o.f. przewiduje zamknięty katalog sytuacji, w których podatek VAT może być uwzględniony w wartości początkowej środka trwałego. W niniejszej sprawie, organy podatkowe działając na podstawie przepisów u.p.t.u. orzekły, że wystąpiło nadużycie prawa i że zakwestionowane transakcje wywołują jedynie takie skutki podatkowe, jakie zaistniałyby w braku czynności stanowiących nadużycie. Sytuacja ta nie może być utożsamiana z taką, gdy wprost z przepisów u.p.t.u. wynika, że podatnikowi nie przysługuje prawo do obniżenia kwoty należnego podatku o podatek naliczony. Oznacza to, że w niniejszej sprawie nie zachodzi żaden z przypadków wymienionych w art. 22g ust. 3 u.p.d.o.f., jako wyjątki od zasady, że w cenie nabycia środka trwałego nie uwzględnia się podatku VAT.

WYROK WSA W GLIWICACH Z DNIA 16/10/2018 [III SA/GL 616/18]: Kwalifikacja usług wykonywanych w ramach projektu „Zagospodarowanie terenów zielonych” jako usługi kompleksowej

W opisanym stanie faktycznym mamy do czynienia z nabyciem kompleksowego świadczenia utworzenia na terenie miasta Parku Bioróżnorodności. Celem tego przedsięwzięcia zaplanowanego przez gminę jest stworzenie parku na obszarze kilku terenów jako cel podstawowy. W ramach realizacji tego celu, zagospodarowanie terenów zielonych będzie usługą dominującą, której towarzyszyć będą dodatkowe świadczenia uboczne, pomocnicze, mające stworzyć krajobraz parku, takie jak np. oświetlenie, montaż ławek, wysypanie istniejących ścieżek kruszcem. Są to niewątpliwie usługi pomocnicze do usługi głównej, tj. zagospodarowania terenów zielonych. Z opisu sprawy wynika, że elementy te nie będą przypadkowe lub zamawiane dodatkowo w celu uzupełnienia projektu, lecz są to elementy kompleksowo wykonane pod kątem takiej, a nie innej charakterystyki tej przestrzeni. A zatem prawidłowe jest

stanowisko, że dla całości zamówienia w postępowaniu przetargowym, w którym gmina występuje jako zamawiający w związku z realizacją zadania „Zagospodarowanie terenu” w ramach projektu, można ustalić cenę z zastosowaniem obniżonej stawki VAT w wysokości 8%, zgodnie z art. 41 ust. 2 w zw. z art. 146a pkt 2 oraz poz. 76 załącznika nr 3 do u.p.t.u.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI SKARBOWEJ Z DNIA 12/10/2018 [0114-KDIP2-3.4010.227.2018.1.MS]: Dopuszczalność zaliczenia do kosztów uzyskania przychodu wartości odpisanych wymagalnych, a nieściągalnych wierzytelności z tytułu kredytów lub pożyczek udzielonych osobie fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej, na podstawie postanowienia sądu o umorzeniu zobowiązania upadłego bez ustalania planu spłaty wierzycieli

W art. 16 ust. 1 pkt 25 u.p.d.o.p. zawarto katalog wierzytelności, które w przypadku udokumentowania ich nieściągalności w jednej z form określonych w art. 16 ust. 2 u.p.d.o.p. oraz w razie ich odpisania jako nieściągalne mogą zostać zaliczone do kosztów uzyskania przychodów. W art. 16 ust. 2 u.p.d.o.p. wskazano zamknięty katalog rodzajów dokumentów, na podstawie których wierzyciel może rozpoznać w rachunku podatkowym koszt z tytułu nieściągalnych wierzytelności. Powyższy przepis nie określa dokładnej formy dokumentu, który miałby stanowić podstawę do zaliczenia odpisanej w koszty nieściągalnej wierzytelności do kosztów uzyskania przychodów, nakreśla zaś jego funkcję – jest elementem kończącym postępowanie upadłościowe. Jedną z form udokumentowania nieściągalności wierzytelności dla celów podatkowych jest postanowienie sądu o zakończeniu postępowania upadłościowego. Wobec osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej dokumentem kończącym postępowanie upadłościowe jest m.in. postanowienie sądu o umorzeniu zobowiązania upadłego bez ustalania planu spłaty wierzycieli. Dokument ten potwierdza, iż brak jest majątku dłużnika, z którego mogłoby dojść do zaspokojenia roszczenia wierzyciela, a tym samym kończy toczące się w sądzie postępowanie dotyczące ogłoszonej upadłości konsumenckiej. Na tym etapie oczywiste jest, że wierzyciel nie uzyska jakiegokolwiek spłaty od dłużnika ze względu na fakt iż dłużnik nie posiada majątku pozwalającego zaspokoić roszczenia. W konsekwencji, sądowe postanowienie o umorzeniu zobowiązania upadłego bez ustalania planu spłaty wierzycieli stanowi wystarczającą przesłankę pozytywną dla dokonania kwalifikacji podatkowej, o której mowa w art. 16 ust. 1 pkt 25 u.p.d.o.p.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMA-
CJI SKARBOWEJ Z DNIA 09/10/2018
[0114-KDIP2-2.4010.339.2018.2.SO]:
Skutki podatkowe w CIT nieodpłat-
nego używania znaku towarowego
(w części, w której spółka nie jest
właścicielem tego prawa)**

W związku z możliwością posługiwania się znakiem towarowym, będącym współwłasnością spółki osobowej, nie dojdzie po stronie spółki z o.o. (wspólnika spółki osobowej) do uzyskania przychodu z nieodpłatnych świadczeń. Spółka wprawdzie będzie korzystała ze znaku towarowego w części, w której nie będzie jej własnością, ale na takich samych zasadach będą mogli z niego korzystać pozostali współwłaściciele. Ze stosownego regulaminu wynikało, że wszyscy wspólnicy mogą użytkować znak towarowy na takich samych zasadach na określonych polach eksploatacji, jednak z uwzględnieniem tego, że używanie go przez jednego ze współwłaścicieli nie może zakłócać możliwości eksploataowania go przez innych współwłaścicieli. W myśl art. 206 k.c. każdy ze współwłaścicieli jest uprawniony do współposiadania rzeczy wspólnej oraz do korzystania z niej w takim zakresie, jaki daje się pogodzić ze współposiadaniem i korzystaniem z rzeczy przez pozostałych współwłaścicieli. Treść przywołanej regulacji cywilnoprawnej wskazuje zatem, że każdy ze współwłaścicieli może jednocześnie całą rzecz posiadać, a także z całej rzeczy korzystać.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMA-
CJI SKARBOWEJ Z DNIA 09/10/2018**

**[0112-KDIL3-1.4011.359.2018.1.AG]:
Obowiązki płatnika związane
z uiszczaniem zaliczek na podatek
z tytułu pakietów medycznych przy-
znanych pracownikom przebywają-
cym na długotrwałych urloпах**

Otrzymane przez pracowników różnego rodzaju świadczenia o charakterze pieniężnym i niepieniężnym (w przedmiotowej sprawie o charakterze niepieniężnym), stanowią przychód ze stosunku pracy, o którym mowa w art. 12 ust. 1 u.p.d.o.f. Jednocześnie, bez znaczenia dla ich kwalifikacji pozostaje fakt, że zostały one wypłacone pracownikom, którzy przebywają na urloпах rodzicielskich, macierzyńskich, wychowawczych lub bezpłatnych, i nie uzyskują od pracodawcy innych przychodów ze stosunku pracy. To oznacza, że pracodawca – jako płatnik – jest obowiązany do poboru zaliczki na podatek dochodowy według zasad określonych w art. 32 u.p.d.o.f. Przy obliczaniu zaliczki na podatek dochodowy od świadczeń przekazanych pracownikom, pracodawca powinien zastosować skalę podatkową określoną w art. 27 ust. 1 u.p.d.o.f. i koszty uzyskania przychodów z tytułu stosunku pracy określone w art. 22 ust. 2 u.p.d.o.f. Przy czym w sytuacji, kiedy pracodawca oblicza miesięczną zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych, a ustawowe koszty uzyskania przychodu przekraczają kwotę przychodu danego miesiąca, to w PIT-11 pracodawca może wykazać tylko faktyczną kwotę potrąconych kosztów. Kwota pełnych miesięcznych kosztów uzyskania przychodu będzie zastosowana w rocznym rozliczeniu – zeznaniu.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 09/10/2018
[0112-KDIL1-3.4012.502.2018.3.KM]:
Miejsce świadczenia (opodatkowania) usług układania planu dietetycznego na rzecz konsumentów z Włoch**

Miejscem świadczenia usług układania planu dietetycznego na rzecz podmiotów niebędących podatnikami (konsumentów z Włoch) będzie zgodnie z art. 28c u.p.t.u. miejsce, w którym podatnik posiada siedzibę działalności gospodarczej, tj. terytorium Polski. Zatem w związku z planowanym przez podatnika oferowaniem usług układania planu dietetycznego dla osób z terytorium Włoch niebędących podatnikami VAT, opisane usługi będą podlegać opodatkowaniu VAT na terytorium Polski. Jednocześnie należy stwierdzić, iż usługa świadczona przez podatnika nie może być zakwalifikowana jako usługa elektroniczna, gdyż: i) nie ma charakteru zautomatyzowanego (jest przygotowywana przez pracowników lub współpracowników podatnika na podstawie indywidualnej ankiety wypełnianej przez klienta), ii) wymaga znacznego nakładu pracy człowieka, tzn. najpierw analizowana jest ankieta wypełniona przez klienta a następnie na tej podstawie pracownik/zleceniobiorca współpracujący z podatnikiem przygotowuje spersonalizowany plan dietetyczny. Internet stanowić będzie jedynie narzędzie, za pośrednictwem którego

dochodzić będzie do wykonania przedmiotowych usług dla klientów podatnika. Sam fakt świadczenia tych usług z wykorzystaniem Internetu nie zmienia ich charakteru, nie spowoduje, że staną się one usługami elektronicznymi w rozumieniu przepisów rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiającego środki wykonawcze do Dyrektywy 112.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 09/10/2018
[0114-KDIP1-1.4012.466.2018.2.AM]:
Przesłanki zastosowania stawki VAT
5% dla soków owocowych**

Jeżeli soki produkowane są z surowych owoców, w procesie produkcji sok oddziela się od miąższu, następnie jest on filtrowany i do tak otrzymanego soku dodawany jest według potrzeb cukier oraz przyprawy, finalnie produkt posiada skład, w którym minimum 50% wagi to czysty sok z owoców, wyrób gotowy jest niegazowany, utrwalony termicznie i zamknięty w opakowaniach hermetycznych, na żadnym etapie produkcji nie jest dodawana woda oraz żadna substancja rozcieńczająca produkt, jak również soki te zaklasyfikowano do PKWiU 2008: 11.07.19.0, to zgodnie z art. 41 ust. 2a w zw. z poz. 31 załącznika nr 10 do u.p.t.u. zastosowanie do dostawy tych soków (na terytorium kraju) znajduje stawka VAT w wysokości 5%.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

WARSZAWA WOLA CENTER

ul. Przyokopowa 33, 01-208 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE JESIONOWA BUSINESS POINT

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice
tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01